

РЕШЕНИЕ

№ 4496

гр. София, 06.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 08.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1894** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е повторно след отменително решение на ВАС № 1983/16.02.2021г по адм. Д.№9922/2020г на I отд.
Производство по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220518005544-091-001/24.04.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1278/25.07.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на материалния закон и липса на обективна преценка на събраните доказателства. Сочи, че органите по приходите са дали изцяло неправилна фактическа и правна категоризация на процесните услуги. Излагат се съображения, че счетоводството на ревизираното лице е водено в съответствие със Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти. Сочи, че твърденията в РА и РД са в противоречие с практиката на ВАС и СЕС. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез пълномощника си поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски в това число по реда на чл.226 ал.3 от АПК.

Ответникът Директор на ДОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП оспорва жалбата.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. След съдебното заседание по делото са постъпили писмени бележки от юриск.З., към които същата прилага оригинали на документи, допълнително представени от жалбоподателя при административното обжалване на спора. Съдът констатира, че представените с писмените бележки доказателства са надлежно приобщени по спора като част от административната преписка и същите се намират на стр.142-169 от адм. Дело № 10420/2019г на АССГ, поради което и не е нужно повторното им приемане или отмяна на хода по същество.

СПП в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли съда да отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220518005544-020-001/12.09.2018г., изменена със ЗВР № Р-22220518005544-020-002/14.11.2018г., изменена със ЗВР № Р-22220518005544-020-003/22.11.2018г., изменена със ЗВР № Р-22220518005544-020-004/17.12.2018г. е възложено извършването на ревизия на [фирма], ЕИК:[ЕИК] за установяване на задълженията по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за период от 01.05.2018г. до 31.10.2018г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220518005544-092-001/01.03.2019г. (връчен по електронен път на 05.03.2019г.)

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ № Р-22220518005544-091-001/24.04.2019г., издаден от П. Т. П. – орган възложил ревизията и А. К. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Предприетото обжалване по административен ред е приключило с издаването на Решение № 1278/25.07.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който се Потвърждава РА.

Допълнително определените задължения, предмет на настоящия спор произтичат от:
- установяване на задълженията по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за период от 01.05.2018г. до 31.10.2018г.

В хода на ревизионното производство органът по приходите е констатирал, че основна дейност на [фирма] през ревизирания период е консултации по стопанско и друго управление. С оглед установяване спазването на изискванията на ЗДДС, на ревизираното лице е връчено искане за предоставяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх. № Р-22220518005544-040-001/01.10.2018г., изх. № Р-22220518005544-040-002/09.11.2018г. и изх. № Р-22220518005544-040-003/04.01.2019г., с което е изискал първични, счетоводни, търговски и други документи.

Ревизиращите са направили анализ на представените доказателства и резултатите от извършените в хода на ревизионното производство проверки и са констатирали, че в периодите от м.05.2018г. до м.10.2018г. [фирма] е декларирало доставки на услуги по чл.21, ал.2 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава членка, към RETN L. с VIN GB849844665. Предмет на доставка, съгласно представените копия на 6 фактури, са „електронни съобщителни услуги“. По фактурите не е начислен ДДС, но не е посочено и основание за неначисляване.

Представен е договор за ко-локация на телекомуникационно оборудване № 010/2018г.

от 02.04.2018г., сключен между [фирма] – оператор и RETN L. – клиент, съгласно който [фирма] предоставя за временно ползване срещу заплащане на възнаграждение, помещения, шкафове и/или rack unit за ко-локация на телекомуникационно оборудване в собствени или наети от оператора помещения, както и допълнителни услуги съгласно условията на договора.

В пояснителна записка управителят на [фирма] е декларирал, че предходен доставчик по сделките е [фирма], който притежава голям брой резервирано пространство за бъдещо разполагане на сървърно оборудване /ко-локация/ в дейта центрове.

В хода на ревизията е констатирано още, че през периодите от м.05.2018г. до м.10.2018г. [фирма] е упражнило право на данъчен кредит по 6 фактури на [фирма], всяка от тях с една и съща стойност и ДДС. Фактурите документират консултантски услуги по договор. Извършени са насрещни проверки на [фирма], за резултатите от които са съставени протоколи с номера и дати, конкретно посочени в РД. Дружеството е представило фактури, договори с [фирма], анекс № 1 от 01.02.2016г. към договора, платежни нареждания, счетоводни регистри, в т.ч. за отразяване на прихода и писмени декларации. Дружеството е представил посреднически договор от 01.01.2016г., между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител, съгласно който възложителят възлага, а [фирма] приема да извърши консултантски и посреднически услуги за откриване на потенциални клиенти за дружества, предоставящи електронни комуникационни услуги, сключили договор с възложителя.

Извършени са насрещни проверки на посоченото за изпълнител за услугата [фирма], за резултатите на който са съставени протоколи, подробно описани в РД.

Установено е също така, че проверяваните дружества [фирма], [фирма] и [фирма] имат едно и също седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.В, ет.б, ап.47, един и същи електронен адрес: [електронна поща](#), както и едно и също дружество [фирма] извършва счетоводното им обслужване.

Предвид горното ревизиращият орган е заключил, че по издадените от [фирма] на [фирма] фактури не е налице реално извършена доставка на услуга, по смисъла на чл.9 от ЗДДС.

По делото са приети заключенията на съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертиза, препотвърдено в с.з. от 23.06.2020 г.

От заключението на ССЕ с вещо лице Д. П. се установява, че процесните фактури са отразени в дневниците за покупки и справките декларации на Структурни технологии Е..Фактурите са осчетоводени по дебита на с/ка 4111 Клиенти и по кредита на с/ки 7031 Приходи от продажби на услуги и 4532 Начислен данък продажби. За процесния период от 01.05.2018-31.10.2018г при Структурни технологии Е. покупките са били само от М. Капитал Е. и от Б. Консутинг О.- счетоводни услуги от по 250/275лв месечно. Продажбите са само към Б. Инвест Е.. За процесните данъчни периоди резултатът е данък за внасяне по ЗДДС, който е внесен ефективно в размер на 10862,80лв. Процесните фактури са отразени в дневниците за покупки и справките декларации на М. Капитал Е.. Фактурите са осчетоводени по дебита на с/ка 4111 Клиенти и по кредита на с/ки 7031 Приходи от продажби на услуги и 4532 Начислен данък продажби. За процесния период от 01.05.2018-31.10.2018г при М. Капитал Е. покупките са били разнородни- гориво, паркет, сграда, автомобил, авточасти, офис мебели. Продажбите са само към Структурни технологии Е.. За процесните данъчни периоди резултатът е данък за внасяне по ЗДДС, който е внесен ефективно в размер на

20617,13лв. Структурни технологии Е. е включил в дневниците си за покупки издадените от М. Капитал Е. фактури. За процесните фактури Структурни технологии Е. е получило плащане от Б. Инвест Е. по разплащателната си сметка в евро в У. Б. АД. По същия начин е получило плащане и М. Капитал Е. от страна на Структурни технологии Е.. В сумата на прихода в ГДД за 2018г на структурни технологии Е. са включени фактурите, издадени към Б. Инвест Е., следователно приходът е обложен. В сумата на прихода в ГДД за 2018г на М. Капитал Е. са включени фактурите, издадени към Структурни технологии Е., следователно приходът е обложен. При Б. Инвест Е. приходите от продажби за 2018г са към клиент А. I. L. ,Х. конг на стойност 2 680 269,48лв, към клиент RETN на стойност 739890,46лв и към други клиенти на стойност 241289,20лв. Фактурите за комисионни, издадени към Структурни технологии Е. през 2018г са осчетоводени при Б. Инвест Е. като разходи за външни услуги и са на стойност 558389,54лв.

От заключението на вещото лице И. Р. Б. се установява, че услугата Ко-локация представлява физическо разполагане на сървърно и/или телекомуникационно оборудване на клиент в специализирано помещение/ център за данни/, предоставящо условия за непрекъснато и безпроблемно функциониране на това клиентско оборудване. Оборудването остава собственост на клиента за разлика от други подобни услуги. За оптимална работа на всяко сървърно и телекомуникационно оборудване име изискване към температура, влажност, запрашеност. За безпроблемна работа на оборудването се изисква непрекъсваемо електрозахранване с два независими един от друг източника от обществена енергийна мрежа. Отделно центъра за данни е снабден с дизелови генератори, които се включват при отпадане и на двата източника на захранване. Трябва да са налични и батерии. Други изисквания са пожароизвестяване и автоматично и бързо погасяване на възникнал пожар. Физическият достъп на клиента до оборудването е ограничен и се позволява от доставчика само след изрична заявка и в конкретен тесен времеви диапазон. Клиентът има обаче постоянен виртуален достъп до оборудването си чрез интернет. Поради тази причина непрекъсваема и високо скоростна интернет връзка до центъра за данни е задължителна за предоставянето на услугата по ко- локация. Услугата се ползва основно от компании от телекомуникационния сектор- доставчици на интернет услуги, телефония, доставчици на съдържание. Без електронен достъп клиентът не може да управлява оборудването си- не може да прави конфигурационни промени, да настройва нови услуги, да извършва софтуерна поддръжка на оборудването си. За сървър е необходимо физическото му инсталиране и оттам нататък всички други дейности по него могат да се осъществяват по интернет, чрез дистанционен достъп, предоставен на клиента. В редки случаи – при дефектирал модул, който трябва да се замени клиентът може да поръча на доставчика на услугата да извърши тази подмяна вместо него. Клиентското оборудване остава заключено в центъра за данни и клиентът няма постоянен достъп. Той може да получи достъп само в определен времеви диапазон за предварително оторизирани негови служители след предварителна заявка. Такъв достъп се осъществява под надзора на доставчика на услугата. Клиентът има постоянен дистанционен достъп до оборудването си посредством интернет.

Клиентското оборудване се разполага в конкретна зала и шкаф. По отношение на недвижимият имот- има сериозни изисквания, за да може една сграда да бъде пригодена за център за данни. Такива са електрозахранване от обществена мрежа, осъществено от два независими източника, осигуряване на високоскоростна

интернет връзка, която се постига, ако до сградата има положени фибро-оптични кабелни връзки. Това ограничава броя на сградите, които стават за център за данни. Има строги изисквания по отношение на сградата и помещението, в което се предоставя услугата – локация. Интернет свързаността трябва да е освен постоянна, но и високоскоростна и резервирана. За безпроблемна работа на оборудването се изисква непрекъсваемо електрозахранване с два независими един от друг източника от обществена енергийна мрежа. Отделно центъра за данни е снабден с дизелови генератори, които се включват при отпадане и на двата източника на захранване. Трябва да са налични и батерии. Други изисквания са пожароизвестяване и автоматично и бързо погасяване на възникнал пожар. Допълнителни изисквания са физическа охрана, 24 часов център за наблюдение на клиентското оборудване, устойчивост на природни бедствия. При неспазване на тези изисквания оборудването може да работи в режим, който да генерира грешки в резултатите си, може да спре да работи или дори да се повреди. Параметрите за предоставяне на услугата се описват в документ – споразумение за ниво на предоставяне на услугата. По принцип няма практика за предоставяне на различни типове качество на услугата. Тя или се предоставя с необходимите параметри или ако параметрите не са изпълнени се смята за непредоставена.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица като обективни и логични, съответстващи на приетите писмени доказателства и неоспорени от страните. Допълнително в рамките на настоящето производство бе изслушан свидетеля Ю. В. М. съгласно указанията на ВАС. От показанията му, които съдът кредитира като обективни и логични, последователни и съответстващи на писмените доказателства приети по делото се установява, че той ръководи най-голямата телекомуникационна мрежа в света и доколкото му е позната фирмата на жалбоподателя, му е помагал за сключването на сделки. Клиентите, които е осигурил са А.- Х., ЕМ ТИ ЕКС –Л., ЕМ ТИ ЕКС- Х., С А. водил разговори с г-н Ф., а с ЕМ ТИ ЕКС –Л. с г-жа И. Г., ЕМ ТИ ЕКС- Х.-с г-жа А. В.. Той познава тези лица в професионален план. Сделките касаели магистрални канали за бърза търговия на борсата. Свидетелят признава, че участва в М. Капитал О. и Структурни технологии Е., но там не получавал възнаграждение. Свидетелят участва в почти всички важни срещи в света на телекомуникацията и хората, които изброи ги познава лично и в професионален план. Помощта към жалбоподателя се състояла в провеждане на разговори с посочените по горе лица, тъй като всички били технически грамотни не било нужно да се документират писмено срещите. Договорите са сключени и това са единствените документи по консултацията, която е дал свидетеля.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА №

P-22220518005544-091-001/24.04.2019г. е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване. Атакувания РА е в предвидените форма и съдържание по чл.120, ал.1 от ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Оспореният Ревизионен акт е издаден въз основа на Ревизионен доклад № P-22220518005544-092-001/01.03.2019г., който съдържа изискуемите реквизити по чл.117, ал.2, т.1 - т.10 от ДОПК и предвид разпоредбата на чл.120, ал.2 от ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По приложението на материалния закон:

Според легалното определение на чл.6, ал.1 от ЗДДС, доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на собственост върху стока или друго вещно право върху стока. Според чл.25 ал.1 от закона, доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл.16 са данъчно събитие. Разпоредбата на чл.25, ал.2 от ЗДДС определя, че данъчното събитие в общия случай, възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. Съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Както по националния закон, така и съгласно правото на ЕС, признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС, или иначе казано извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС или услуга по чл.9 ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит. Този основен принцип е залегнал в Директива 2006/112 ЕО на Съвета. В тази насока практиката на СЕС е константна. В своите решения този съд нееднократно е посочвал, че реалността на доставката на стока или услуга е от значение за приспадане правото на данъчен кредит. Така съгласно Решение по дело C-643/11 „Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че член 167 и член 168, буква а) от Директива 2006/112, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на данък върху добавената стойност, платен за получена доставка, по съображение че липсва действително извършена облагаема сделка”.

Съгласно Решение на СЕС по дело № C-18/2013 „Директива 2006/112/ЕО

на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи“.

На първо място съдът ще разгледа въпроса за допълнително начисления ДДС по доставки на услуги по резервиране на пространство за бъдеща ко-локация, извършени от Б. Инвест Е. към RETN L. за данъчни периоди от м.05 до м.10.2018г вкл. в размер на 49433,58лв и лихви в размер на 2361,44лв. За да постановят допълнително начисляване на ДДС органите по приходите са приели, че мястото на изпълнение е на територията на страната по смисъла на чл.21 ал.4 т.1 от ЗДДС, доколкото същата представлява физическо позициониране на телекомуникационно оборудване в специализирано помещение, находящо се в [населено място], жк Д. 1, център за данни Т.-2.

Съгласно решение на СЕС от 02.07.2020г по дело С-215/19г – т.2 от същото посочва, че Член 47 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2008/8, и член 31а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112, изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че **услуги за съхранение в център за данни, в рамките на които техният доставчик предоставя на клиентите си сървърни шкафове, за да инсталират в тях своите сървъри, и ги снабдява със съпътстващи стоки и услуги, като електроенергия и различни услуги, които да осигурят използването на тези сървъри при оптимални условия, не представляват услуги, свързани с недвижим имот по смисъла на посочените разпоредби, когато клиентите не разполагат — което запитващата юрисдикция трябва да провери — с изключително право да използват частта от сградата, в която са монтирани сървърните шкафове.** От заключението на съдебно техническата експертиза по безспорен начин се установи, че услугата Ко-локация представлява физическо разполагане на сървърно и/или телекомуникационно оборудване на клиент в специализирано помещение/център за данни/, предоставящо условия за непрекъснато и безпроблемно функциониране на това клиентско оборудване. Оборудването остава собственост на клиента за разлика от други подобни услуги. За оптимална

работа на всяко сървърно и телекомуникационно оборудване име изискване към температура, влажност, запрашеност. За безпроблемна работа на оборудването се изисква непрекъсваемо електрозахранване с два независими един от друг източника от обществена енергийна мрежа. Отделно центъра за данни е снабден с дизелови генератори, които се включват при отпадане и на двата източника на захранване. Трябва да са налични и батерии. Други изисквания са пожароизвестяване и автоматично и бързо погасяване на възникнал пожар. Физическият достъп на клиента до оборудването е ограничен и се позволява от доставчика само след изрична заявка и в конкретен тесен времеви диапазон. Клиентът има обаче постоянен виртуален достъп до оборудването си чрез интернет. Поради тази причина непрекъсваема и високо скоростна интернет връзка до центъра за данни е задължителна за предоставянето на услугата по ко- локация. Услугата се ползва основно от компании от телекомуникационния сектор- доставчици на интернет услуги, телефония, доставчици на съдържание. Без електронен достъп клиентът не може да управлява оборудването си- не може да прави конфигурационни промени, да настройва нови услуги, да извършва софтуерна поддръжка на оборудването си. За сървър е необходимо физическото му инсталиране и оттам нататък всички други дейности по него могат да се осъществяват по интернет, чрез дистанционен достъп, предоставен на клиента. В редки случаи – при дефектирал модул, който трябва да се замени клиентът може да поръча на доставчика на услугата да извърши тази подмяна вместо него. Клиентското оборудване остава заключено в центъра за данни и клиентът няма постоянен достъп. Той може да получи достъп само в определен времеви диапазон за предварително оторизирани негови служители след предварителна заявка. Такъв достъп се осъществява под надзора на доставчика на услугата. Клиентът има постоянен дистанционен достъп до оборудването си посредством интернет. По делото от страна на органите по приходите не са ангажирани данни, че британското дружество разполага с изключително право да използват частта от сградата, в която са монтирани сървърните шкафове, като напротив очевидно „доколкото имотът“, в който е разположен сървърът е на друго дружество, то не е предоставяло същия недвижим имот за изключително ползване на британското дружество. Напротив от заключението на ССЕ се установи, че доставките са надлежно осчетоводени при доставчика, като същите са декларирани от него и от клиента в VIES декларации и са разчетени с бюджета. Характерът на услугата ко- локация, макар да е свързан с ползването на пространство от недвижим имот, който следва да отговоря

на специфични изисквания, не е свързан с ползването на имота, за да е приложима разпоредбата на чл.21 ал.4 т.1 от ЗДДС- в тази насока заключението на СТЕ е категорично, че ко – локацията представлява електронна услуга по предоставяне на отдалечен достъп до сървър, поддържането му в изправност и осигуряване на непрекъсваема дистанционна интернет връзка с него. За да се приеме за свързана с недвижим имот по смисъла на същата разпоредба, доставката на услуги трябва да е свързана с точно определен недвижим имот и самият той да е предмет на доставяните услуги. Такъв по-специално е случаят, когато точно определен недвижим имот трябва да се счита за съставен елемент от доставката на услуги, тъй като е централен и абсолютно необходим елемент от нея (вж. в този смисъл, решение от 27 юни 2013 г., RR D. G. Turnkey Solutions P., C-155/12, EU:C:2013:434, т. 34 и 35). Очевидно, че в случая не недвижимият имот е предмет на доставката, а услугата по локация. Достъпът на клиента до имота, който е съизмерим с ползването му и държането му е подложено на редица ограничения- посочване на причина за достъп, удостоверяване на причина за посочение, посочване на лица, които да извършат ремонт в присъствието на предоставящия услугата и то за ограничен обем от време. Тези обстоятелства изключват както ползването, така и държането на имота, на който се позовава ответника. Това обуславя и приложимостта на чл.21 ал.2 от ЗДДС- като доставка с място на изпълнение при получателя- Великобритания, за която се прилага механизма на обърнато начисляване. Ето защо и РА в тази му част е незаконосъобразен и следва да се отмени.

На второ място съдът ще разгледа въпросът за законосъобразността на РА в частта на отказаното право на данъчен кредит по доставените от Структурни технологии Е. консултантски и посреднически услуги по откриване на клиенти на Б. Инвест Е. за периода м.05-м.10.2018г вкл. в размер на 55838,94лв и лихви в размер на 2667,43лв.

Анализът на събраните по делото доказателства установява, че по процесните фактури са осъществени реални доставки.

В тази насока показателни са както заключението на вещното лице по ССЕ, така и свидетелските показания на Ю. М., а също така приетите като неоспорени писмени доказателства на стр.147-162 от адм. Дело № 10420/2019г. Действително, част от отези доказателства са преведени от М. Д., но съдържанието им се припикива със свидетелските показания на Ю. М., дадени пред съда на 08.06.2021г, а също така и със счетоводните записвания от посочените фирми, които дефакто потвърждават сключените договори с паричните преводи, извършени от тях. Очевидно е, че дружеството жалбоподател оперира на твърде специфичен пазар на

телекомуникационни услуги. Достъпът на дружество от България до утвърдени имена в телекомуникационния бранш, а също така и извършването и възлагането на услуга за магистрални канали за бърза търговия на борсата по принцип изглежда невероятен, освен ако не е налице човешкият фактор на лицето Ю. М., който от позицията си на старши стратегически ръководител преговори в Г. има достъп до хора от тези среди. Ако не са били контактите на този човек принципно немислимо е дружество от България да сключи подобен вид договори с утвърдени търговци в тези среди. Именно и поради полето на дейност на този вид търговия, наличието на писмена следа, която да покаже детайли, свързани с търговската конфиденциалност на преговорите е по скоро трудно откриваема, и в тази насока желанието на тримата представляващи дружествата - А., Ем Ти Екс Х. и Ем Ти Екс Л. да изготвят писма за потвърждение на сключените договори и участието на г-н М. при тяхното посредничество с Б. Инвест Е., които да послужат пред данъчните власти на България е показателно за намеренията на тези дружества да докажат по категоричен начин, че именно те са сключили договори с Б. Инвест с посредничеството на Структурни технологии Е. и жалбоподателя ги е изпълнил. От заключението на ССЕ се установи по безспорен начин, че Структурни технологии Е. и неговия подизпълнител М. Капитал О. са декларирали процесните доставки в своите справки-декларации и изцяло за разчели резултата от ЗДДС за тези периоди. В този ред на мисли за извършването на услуга по посредничество особено в областта на телекомуникациите често наличието единствено на телефон с достъп до интернет и познанаства в съответните среди са напълно достатъчни от гледна точка на техническото обезпечаване на сделката. От гледна точка на кадровото обезпечаване, свидетелят М. и заеманата от него позиция, даваща му достъп до представители на търговци в този бранш ежегодно по няколко пъти в годината на подобен вид конференции, на които е участвал/ справка приетите писмени доказателства за полетите му и престоя, както и писмените обяснения на С. Ф., И. Г. и А. В./ са също достатъчни за реализацията на посредничество за сключването на подобен вид договори. От друга страна заключението на ССЕ е категорично, че реализираната печалба на двете дружества – изпълнител и подизпълнител е декларирана и обложена с корпоративен данък, който е внесен в бюджета. Въз основа на всичко изложено изводите на органите по приходите, че не е налице реална доставка по договорите за посредничество е необоснован. След като са налице доказателства, че предметът на доставката е изпълнен и резултат от това е налице в патримониума на жалбоподателя/ сключени

договори,които се изпълняват/,приходите от посредническата и изпълнителската дейност са надлежно декларирани и данък за тях е ефективно внесен,т въз основа на тези обективни данни не би могло да се обоснове извод за наличие на данъчна измама или с цел злоупотреба от страна на получателя/ решение по дело С-18813 на СЕС/.

Изложеният анализ на установените по делото факти обуславя извод за основателност на жалбата, в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчния период.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

Предвид изхода на делото, направеното искане и на основание чл.161, ал.1, изр.3 от ДОПК и чл.226 ал.3 от АПК вр.§2 ДР ДОПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение с оглед трикратното гледане на делото по реда на чл.226 ал.3 от АПК. Предвид конкретната фактическа сложност на спора, материалния интерес и на основание чл.8, ал.1 във връзка с чл.7,ал.2,т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения,разноските за експертизи ,включени в списъка за разноски и дължимата държавна такса за АССГ и ВАС, съдът определя размера на разноските в размер на 24322,41лв съгласно представения списък.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, Трето отделение 13 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220518005544-091-001/24.04.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1278/25.07.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“С. чрез НАП да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], разноски по делото в размер на 24322,41лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

